

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra ASMADÆUS

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 446. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889641091664/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Kragen fløj lavt og tungt. Men den fløj. Og han blev ganske kry og saa sig om efter en Sten for at stritte den efter Kragen. Han var lige ved at bøje sig for at trykke en Snebold. Men han var blevet varm ved dette Klask i Hænderne, varm om Fingrene og helt op i Ørene, og saa slog han een Gang til, skønt Kragen var borte for længe siden, og lo som den, der finder sit Humør igen ved at have været vittig uden at vide af det.

Han havde paa een Gang faaet fat i *det*, som Vinterdagens Kulde havde frosset i Dvale for ham, — den glade Beslutsomhed.

Det var Juleaftens Dag hen imod Skumringen. Ovre i Gasværkshavnen laa den lange Række af Skibe og strakte Rig ved Rig til Vejrs paa Baggrund af den røde Solnedgang og Vesterbro's Dis og Damp om Skorstene og Taarne.

Asmadæus gik til for at holde Varmen og med Varmen paa den salige Følelse af atter at være Herre alle vide Vegne og over ukendte Tildragelser. Hvorhen — skænkede han ikke en Tanke. Hvad Logi angik, spændte hans Fantasi over vide Felter, og mellem dem laa et bredt Strykke Jord besaaet med alle frugtbare Muligheder.

Som han drev ned ad Voldskraaningen, kom et fattigt Flytte-læs langsomt sneglende over Langebro. Det kørte ind paa Voldgadens Stenbro i det samme, han kom ned fra Skrænten, og han blev staaende og saa paa det. Det var en Trækkevogn. En lille, mager Gamling gik og hev i Stangen, og ved Siden af Læsset haltede en anden Mandsperson, som havde begge sine Hænder pressede mod Læsset, der vuggede og skumplede paa Vognens møre Fjedre og hældede stærkt.

Netop der, hvor Asmadæus stod, gjorde Gamlingen Holdt og vendte sig og tørte sig med Ærmet over Panden og snirrede paa Læsset, og den halte skød sig i Vejret og pressede Skulderen ind mellem de strittende Stoleben, — men det skeve Læs gav